

Φασουλής και Περικλέτος,
ὁ καθένας νέτος σκέτος.

- Φ.—Λοιπὸν πιστεύω τᾶμαθες τὰ τελευταῖα νέα.
Ποῦ νὰ ᾽στὰ ᾽πὼ ποῦ ἤμυνα προχθές μὲ μιά παρέα
κι' ἐπῆγα ᾽στὰ νευρόσπαστα και νᾶδλεπες ἀσκέρι,
και ποῦ νὰ ἦταν, Περικλῆ, ἀκόμα καλοκαίρι!
Νὰ ἐδλεπες ἐκεῖ γιατρούς, τσαγκάρηδες, ᾽εφέταις!
Τί πέρασι ποῦ ἔχουμε ἐμεῖς ἢ μαργιονέταις!
- Π.—Βρὲ μασκαρά, τί κάθουσαι αὐτοῦ και τσαμπουνίζεις;
πῶς; ἔτοι γιὰ νευρόσπαστα, γιὰ κούκλαις μᾶς νομίζεις;
Ξέρεις ποιά εἶν' ἢ θέσις μας σ' αὐτὴ τὴν κοινωνία;
ἐμεῖς, μωρέ, θὰ πάρουμε και τὴ Μακεδονία,
ἐμεῖς, βρέ, θὰ φωτίσουμε και τὴν Εὐρώπη ἅλη
και νὰ φυλάξῃ ὁ θεὸς μὴν πᾶμε και ᾽στὴν Πόλι.
- Φ.—Μὰ τί; θαρρεῖς πῶς ζήλεψα αὐταῖς τῆς ἀηδίας;
᾽μπορεῖ νὰ ἦναι τὸ πολὺ ᾽δικαίς μας παρωδίσις.
Μὰ ἔτοι μᾶς παρεξηγεῖς; καλὲ δὲν μᾶς ἀφίνεις!
μὰ τάχα πῶς μᾶς θεωρεῖς και δῆθεν πῶς μᾶς κρίνεις;
Μάθε λοιπὸν πῶς εἴμαστε σπουδαῖοι θεολόγοι,
πολιτικοφιλόσοφοι, ἐξοχοὶ ψυχολόγοι,
φιλόλογοι σημαντικοί, μεγάλοι φιλολόγοι,
κτηνίατροι περίφημοι και πρῶτοι ζωολόγοι.
πνευματισταί, χρωματισταί και οικονομολόγοι.
εἰς ἄκρον δὲ πολύλογοι και ἀπεραντολόγοι.
Αὐτὰ και σὲ ἀσπάζομαι ἐξ ἅλης μου καρδίας.
- Π.—Ἀλήθεια τί ἀκούεται και περὶ ἐφεδρείας;
Φ.—Ξέρεις τί βλέπω, Περικλῆ! πῶς ζῆς ᾽στὸν μεσαιῶνα,
πῶς ἔχεις ᾽στὸ κεφάλι σου ζητήματα δηρὸ μόνου.
Τί ἐφεδρεία μ' ἐρωτᾷς;.. ἐδῶ συμβαίνουσι ἄλλα...
ἐγὼ τὸ ἔβαλα προχθές και πάλι ᾽στὴν τρεγάλα.
Στάσου φωνάζουσι αὐτοί, δὲν στέκομαι καθόλου,
και δὸς του πιά κυνηγητὸ εἰς τὴν ὁδὸν Αἰόλου.
Στάσου, μωρὲ ἀντίχριστε, τί τρέχεις ἔτοι;.. στάσου...
στάσου, βρέ, νὰ σὲ ψάξουμε και δὸς μας τὰ καπνὰ σου.
Τότε κι' ἐγὼ ἐστάθηκα μὲ ὄλο μου τὸ θάρρος,
κι' αὐτοὶ μοῦ πῆραν τὸν καπνὸ και μεῦπαν «μὴ ποδὸς βάρους.»
- Π.—Τίποτ' ἀπ' ὅσα φλυαρεῖς δὲν μπόρεσα νὰ νοιώσω,
και γρήγορα μοῦ φαίνεται πῶς θὰ σὲ μπαγαλώσω.
- Φ.—Σοῦ λέγω ἐν ὄνοματι τοῦ περὶ φόρων νόμου
πῶς ψάχνουσι κάθε ἀνθρώπο καταμεσῆς τοῦ δρόμου,
κι' ἐκεῖ ποῦ ἔτοι περπατεῖς μὲ ἀδιαφορία,
εἴτε πηγαίνεις μόνος σου, εἴτε και μὲ κυρία,
ἐξαπν' ἀκοῦς: «Ἐ! κύριε, σὰν τί καπνὸ φουμάρεις;»
και νὰ σου δηρὸ εἰσπράκτορες και ἕνας καθβαλάρης.
Σὲ πᾶνουνε, σὲ ψάχνουνε, σοῦ πέρνουν τὰ καπνὰ σου,
και ἂν τοὺς ᾽πῆς κατ'ἴποτα θὰ φᾶς και τῆς χρονιάς σου.
- Π.—Καλά, μὰ τί τὸν κάνουνε τόσο καπνὸ ἐκεῖνοι;
Φ.—Κάποιος Δεμάθας ἀκουσα νὰ λένε πῶς τὸν πίνει.
Π.—Και ὁ Δεμάθας σου αὐτὸς τί ἀνθρώπος νὰ ἦναι;
Φ.—Νάτα! Αὐτὸν τὸν ξέρουνε πρὸ χρόνων αἱ Ἀθηναί,

μὰ νὰ σοῦ ᾽πῶ καλά καλά ἐγὼ δὲν τὸν γνωρίζω,
και ἄλλοτε τὸ ζήτημα αὐτὸ σοῦ σαφηνίζω.

Π.—Ἀλήθεια τί ἀκούεται περὶ Εἰσαγγαλιέων;

Φ.—Αὐτὸ εἶν' ἕνα ζήτημα παραπολὸ σπουδαῖον.

Ἀκοῦς ἐκεῖ, βρέ Περικλῆ, νὰ διώξουνε τὸν Ράδο
και ὄλο τὸν δικαστικὸ ν' ἀναστατώσουν κλάδο,
γιατὶ σὰν νὰ μὴν τούφθανε ποῦφερε ἄνω κάτω
ἐκεῖνο τὸ μονάκριβο τοῦ κράτους Συνοδικάτο,
τοῦ ἦλθε ν' ἀνακατωθῆ και εἰς τὴν Κωπαῖδα...
γι' αὐτὸ λοιπὸν τὸν ἐδίωξαν κι' ἀφήσαν τὸν Καρῦδα.

Π.—Και εἶνε τίποτα κι' αὐτός;

Φ.— Γιὰ καρυδιὰς μονάχα.

Π.—Και τώρα ποιὸν θὰ φέρουνε ᾽στὴν ἀδεῖα θέσι τάχα;

Φ.—Τὸν Μπένοσι, ἕναν αὐλικὸ μὲ μιά μεγάλη μύτη.

Π.—Πολὺ μεγάλη, Φασουλῆ;

Φ.— Μεγάλῃ σὰν διαβήτη.

Π.—Και τί θὰ κίνη τάχατε κι' αὐτὸς εἰς τὴν Ἀθήνα;

Φ.—Θὰ τὰ σκεπάζῃ, Περικλῆ, και τοῦτα και ἐκεῖνα.

Π.—Μὰ τώρα ἄς ἀφήσωμε τὸ τοῦ εἰσαγγαλιέως
κι' ἄς ἔλθουμε ᾽στὸ ζήτημα κι' ἐμεῖς τοῦ βασιλέως.

Ἀλήθεια πῶς εὐρίσκεται ἀκόμη ᾽στὴ Δανία;

Φ.—Καλὰ σοῦ εἶπα πῶς δὲν ζῆς ἐσὺ ᾽στὴν κοινωνία.

Ἐκεῖνος κάπου κάθουσι μοῦ φαίνεται πῶς κάνει
κι' ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν εἰς τὸ Τατόι φθάνει.

Π.—Κι' ἂν ἔλθῃ και ὁ βασιλεὺς μὲ τοῦτο τί θὰ γίνῃ;

Φ.—Ὁ κύριος Πρωθυπουργὸς ἀμέσως μᾶς ἀφίνει.

Π.—Ἄ! ὄλα κι' ὄλα, μὰ αὐτὸς δὲν κάνει οὔτε βῆμα,
και νὰ σοῦ ᾽πῶ, βρέ Φασουλῆ, εἶναι μεγάλο κρίμα
᾽λίγο ᾽στὴν Πελοπόννησο κι' ἐκεῖνος νὰ μὴν πάγῃ,
ἀφοῦ κι' ὁ βασιλεὺς μας ᾽πῆγε ᾽στὴν Κοπενάγη.

Φ.—Τί κάθουσαι, βρέ μασκαρά, αὐτοῦ και σαλαρρίζεις
και τὸ ἀπαραβίαστον τοῦ βασιλέως ὑβρίζεις;
Δὲν ξέρεις ὅτι ἔρχεται ὁ Μπένοσις ᾽στὴν Ἀθήνα
και θὰ σὲ χάσῃ φυλακὴ νὰ σπάσῃς ἀπ' τὴν πείνα;

Π.—Βρὲ κασιδιάρη, σοῦ ᾽μιλοῦν και σὺ θυμώνεις ἔτοι;
ὄρεσ λοιπὸν δηρὸ τρεῖς σφερχαίς κι' αἶντε νὰ φᾶς γκίου-
[βέται.

Ῥωμηοῦ Ἡμερολόγιον
και μὲ ἑορτολόγιον.

Πρωτοφανές, ἀλλόκοτον και πλήρες ποικιλίας,
μὲ διηγήματα μικρὰ και μὲ συνομιλίας,
μὲ διαφόρους ἑορτάς, μὲ τελετάς, μὲ μῆνας,
μὲ περὶ τοῦ τί γίνεται ἐδῶ εἰς τὰς Ἀθήνας,
μὲ προφητείας ἀληθεῖς και μ' ἐκλεκτάς εἰκόνας,
μὲ Ἀμαζόνους μερικὸς καθὼς και Ἀμαζόνιας,
μὲ μιά ἐπιθεώρησιν τῶν παρελθόντων χρόνων,
τοῦ ἐνεστώτος, μέλλοντος και ὄλων τῶν αἰῶνων,
και ὄλα ταῦτα ἑμμετρα, και ὄλ' αὐτὰ μὲ στίχους,
και θὰ ἰδῆτε προσεχῶς προγράμματα ᾽στοὺς τοίχους.

Και τώρα ὅπου πρόκειται παράδες νὰ σᾶς φᾶμε,
τὸν Ἀναπαράδιάδη μας τὴν τρίτη σᾶς πετάμε.
Τριάντα πέντε δὲ λεπτά ὁ φίλος μας κοστίζει,
και ἄς τὸ μάθῃ τὸ κινὸν διὰ νὰ τὸ γνωρίζῃ.

